

Księga Izajasza

Rozdział 29

1. Biada Ariel, Ariel, miasto, którego dobył Dawid! Przydan jest rok do roku, święta uroczyste przeminęły. 2. I oblęę Ariela, a będzie smętny i żalosny i będzie mi jako Ariel. 3. I otoczę jako krąg wkoło ciebie, i usypę przeciw tobie wał, i baszty poczynię na oblężenie twoje. 4. Poniżon będziesz, z ziemie będziesz mówić i z ziemie będzie słyszana mowa twoja. I będzie jako Pytona z ziemie głos twój a z piasku powieść twoja szeptać będzie. 5. I będzie jako proch drobny mnóstwo rozmiatających cię a jako perz mijający zgraja tych, którzy przeciw tobie przemogli. 6. A będzie nagle z trzaskiem, od JAHWE zastępów nawiedzion będzie gromem i trzęsieniem ziemie, i głosem wielkim wichru i burze, i płomienia ognia pożerającego. 7. I będzie jako sen widzenia nocnego zgraja wszech narodów, którzy walczyli na Ariela, i wszyscy, którzy bojowali i obiegli i przemogli przeciwko niemu. 8. A jako się śni głodnemu, a on je, a gdy się ocuci, czcza jest dusza jego; a jako się śni pragnącemu, a on pije, a gdy się ocknie, spracowany jeszcze pragnie, a dusza jego czcza jest, tak będzie zgraja wszech narodów, którzy walczyli przeciw górze Syjon. 9. Zdumiejcie się a zadziwujcie się, chwiejcie się a cholebcie się, upijcie się, a nie winem, taczajcie się, a nie od opilstwa! 10. Bo wam dał pić JAHWE ducha snu twardego, zawrze oczy wasze: proroki i książęta wasze, którzy widają widzenia, nakryje. 11. I będzie wam widzenie wszech jako słowa ksiąg zapieczętowanych, które gdy dadzą umięjącemu pismo, rzeką: Czytaj to, i odpowie: Nie mogę, bo są zapieczętowane. 12. I dadzą księgi temu, który pisma nie umie, i rzeką mu: Czytaj, a odpowie: Nie umiem pisma. 13. I rzekł Pan: Ponieważ ten lud przybliży się ku mnie usty swemi a czci mię wargami swemi, ale serce jego daleko jest ode mnie i bali się mnie rozkazaniem ludzkim i naukami, 14. przetoż oto ja przydam, że uczynię podziwienie ludowi temu cudem wielkim i dziwnym, bo zginie mądrość od mądrych jego i rozum roztropnych jego skryje się. 15. Biada, którzyście serca głębokiego, żebyście kryli przed JAHWE radę! Których uczynki są w ciemności, i mówią: Któż nas widzi a kto wie o nas? 16. Przewrotna jest ta myśl wasza! Jako gdyby glina myślała przeciw garncarzowi abo rzekła robota temu, kto ją urobił: Nie urobiłeś mię, a ulepienie lepiarzowi swemu: Nie rozumiesz. 17. Aza jeszcze za mały i krótki czas nie obróci się Liban w Karmel, a Karmel za las poczytan będzie? 18. I usłyszają dnia onego głuszy słowa ksiąg, a z ciemności i z mroku oczy ślepych patrzeć będą. 19. A ciszy przydadzą w JAHWE wesela i ubodzy ludzie rozradują się w świętym Izraelowym, 20. bo ustał, który przemagał, zniszczon jest naśmiewca, i wycięci są wszyscy, którzy czujni byli do nieprawości, 21. którzy ku grzechowi przywodzili człowieka słowem i podchodzili w bramie strofującego, i odchylali się daremnie od sprawiedliwego. 22. Przetoż to mówi JAHWE do domu Jakobowego, który odkupił Abrahama: Nie teraz zawstydzi się Jakob ani się teraz oblicze jego zapłonie, 23. ale gdy ujrzy syny swe, dzieło rąk moich, w pośród siebie świecące imię moje; i święcić będą

świętego Jakobowego a Boga Izraelowego opowiedać. **24.** I poznają błądzący duchem rozum, a szemracze nauczą się zakonu.

Biblia Jakuba Wujka – przekład Biblii na język polski wykonany przez jezuitę, Ks. Jakuba Wujka, wydany w całości po raz pierwszy w roku 1599. Wujek pracował nad nią w latach 1584–1595.